

i Reglen idetmindste i den Tid, jeg var paa Færøerne, lignes paa Amtet til Amtsrepartitionssfondet kun bevirke, at den, som efter Forslaget bliver valgbar og valgberettiget, har et Bidrag at svare til Amtsrepartitionssfondet af 2 Skilling om Aaret (Latter). Jeg troer virkelig ikke, at man kan sætte Valgcensus lavere, naar man overhovedet vil have en saadan. Hvorfra den ærede Taler har den Oplysning, at derved vilde udelukkes Trefyvendedeel af Befolkningen, som ellers vilde have været valgbar eller valgberettiget, veed jeg ikke; jeg har ikke været istand til at gjøre en saadan Erfaring. At endeel af de daarlige Gytter i Thorshavn ikke vil give Valgret og Valgbarhed, naar den foreslaaede Censur vedtages, det troer jeg gjerne, men jeg troer ogsaa, at det er ligegyldigt (Ja). Endelig har den ærede Taler ogsaa erklæret sig misfornøiet med de Laugthinget tillagte Forretninger. Jeg skal i den Henseende kun bemærke, at Skolevæsenet med velberaad Hu af mig er udeladt, fordi der forestaaer en Omordning af Skolevæsenet paa Færøerne, hvilken Omordning ikke kan foregaae, uden at den Lov, som i den Anledning vil blive givet, først bliver forelagt Laugthinget til Betænkning, og hvorved dette ogsaa vil have i sin Magt selv at foreslaae Bestemmelser om den Indflydelse, som det mener at burde have i Skolesager, og jeg har derfor troet, at det var urigtigt, for Diebliffet at optage nogen Bestemmelse herom. Endelig er den ærede Taler bleven meget forbausset over, at det i Forslaget er nævnt, at Laugthinget skulde have Opsyn med „offentlige Veie, Stier, Broer og Landingssteder“, idet han har meent, at dette stod i ligefrem Modstrid med mine tidligere Udtænkninger under Forhandlingerne om det af den ærede Taler for nogen Tid siden fremlagte Forslag til en Communallov. Jeg troer det imidlertid tilstrækkeligt i saa Henseende blot at tilbagekalde i det ærede Things Grundring, at jeg dengang alene spurgte den ærede Taler, om han troede, at der nogensinde paa Færøerne vilde blive et saadant Væsen, at der kunde blive Tale om at ansætte Veibetjente i de forskjellige Præstegjælder, hvorimod jeg naturligvis aldrig har sagt, eller kunnet sige, at der ikke

eksisterede Veie, Stier, Broer eller Landingssteder paa Færøerne.

Tschemning: Jeg har troet og haaber endnu, at vi skulle komme tilende med denne Sags Behandling ved at lade de to her fremskomne forskjellige Forslag om et Folkeraad paa Færøerne mødes i et Udvalg, om hvis Nedsættelse Thinget omtrent havde været enig. Da jeg imidlertid i det Hele har støttet det ærede færøiske Medlems Bestræbelser i denne Sag, og han har begyndt sit Foredrag med et Udtryk, jeg antager, han ikke har meent som han udtalte det, og som jeg i hvert Fald paa ingen Maade kan dele, saa vil jeg nærmere udtale mig. Jeg troer vistnok han sagde, at Ministeren havde ikke kunnet stille sit Forslag anderledes, fordi han ikke havde kunnet bekvemme sig til at bringe den højeste Myndighed paa Færøerne, Amtsraadsmyndigheden, sit Banesaar. Saaledes synes jeg, at det ærede Medlem omtrent udtalte sig. Jeg haaber imidlertid, at vi Alle ville vogte os for at deeltage i en Lov, som skal gaae ud paa at bibringe den højeste Myndighed noget som helst Sted i Kongen af Danmarks Landdele sit Banesaar. Det kan det ærede Medlem umuligen have meent. Han kan have meent, at man skulde komme til at forandre den højeste Myndighed, at stille den anderledes, skaffe den tilveie paa andre Maader, men den højeste Myndighed kan han ikke ville, at der skal bibringes et Banesaar, og allermindst kan han forlange, at Regjeringen skulde fremlægge noget dertil sigtende Forslag. Naar jeg støtter den ærede Talers Bestræbelser for at faae en friere Valgbasis og for at bringe Embedsmændene til at tage mindre Deel i den underordnede Lovgivningsmyndighed paa Færøerne, saa skeer det, fordi jeg holder mig overtydet om, at jeg netop derved skaffer den højeste Myndighed en større Styrke. Hvis jeg kom til den Overbeviisning, at jeg ved at gaae den Veie svækkede den højeste Statsmyndigheds Betydning, saa vilde jeg ikke gaae et Skridt længere paa den samme Veie. Jeg har den fulde Overbeviisning, at Grunden hvorfor man skal skaffe den største Deel af Folket Deelagtighed i Bestyrelsen, er fordi man netop derved giver den højeste Myndighed den rette